

Sähköä hankaamassa. Turun Kodinkonemusiikin Ystävien Otto Urpelainen (vas.) esittelee yhdistyksen työpajan tuloksia Jouni Teittiselle.

Sähköä ja soundeja

Tee-se-itse -yhdistys pistää kodinlaitteet äänteleämään

SAMU VALLEALA
s.valleala@gmail.com

HÄMÄRÄSTI valaistussa huoneessa käy hillitön piipitys ja säksätys. Hyöriinällinen ihmisiä pyrkii pöydille johtokimppujen sekaan kassattujen elektroniikkalaitteiden kimppuun, painelemaan mitä tahansa nappeja, tuottamaan mitä tahansa ääniä, koneellisesti surinasta ja pörinästä ihmetysten kikatuksiin. Hauskaa hommaa.

Joku täällä myös tietää, mitä tapahtuu mistäkin kytkimestä. Ilmiö!-festivaalin sivurakennukseen pystytettyä työpajanäyttelyä ohjastavat turkulaisen Kodinkonemusiikin Ystävät -yhdistyksen (Kokomys) asiantuntevat

jäsenet. He ovat rakentaneet äänilaitteet joko alusta asti, tai vanhaa elektroniikkaa muokaten.

– Parasta materiaalia ovat vanhat televisiot ja tietokoneen monitorit sekä video- ja kassettisoittimet.

Myös vanhat lasten lelusoitimet ovat antoisaa tavaraa, yhdistysaktiivi **Otto Urpelainen** luettelee.

VANHASTA

kierrätystavarasta syntyy yhdistyksen puitteissa mitä tahansa uutta, joka pitää ääntä. Tai vaikka valoa, Urpelainen esittelee polkupyörän dynamoon perustuvaa LED-valoja vällyttävää nopeusmittaria. Sähköä se dynamokin

tuottaa, ja sähköstä nämä kaverit pitävät.

– Yhdistyksessä on muusikoita, jotka hakevat myös soittoon soveltuvia laitekeksintöjä. Itseä kiinnosti lähinnä sähkö. Se on se tarve purkaa laitteet osiin, halu ymmärtää miten tekniikka toimii, toteaa Urpelainen.

Yhteinen kiinnostus sai vajaan kymmenen hengen porukan perustamaan Kokomuksen vuonna 2007. Oppi-isäksi löytyi **Olli Suorlahti**, joka oli jo aiemmin ollut perustamassa Kokeellisen elektroniikan seuraa Helsinkiin. Tämä näytti nuoremmilleen, miten kolvi pysyy kädessä.

– Opiskelin kyllä matematiikkaa, mutta elektroniikasta en tunnustanut ennen mitään. Perustiedot opittuaan tämä on kuitenkin yksinkertaisia hommaa, Urpelainen tuumii.

TÄRKEIN vaatimus onkin kokeilunhalu. Mukana pitää olla vähän hullua professoria, vaikka sähköiskuhakuisen tyhmänrohkeuteen ei parane ryhtyä.

– Puuhailemme lähinnä paristokäyttöisten laitteiden parissa. Sähkövirran kanssa toimimiset mietitään tarkkaan ja varmuudella, Urpelainen toppuuttelee.

– Laitteita me toki osataan rikkoo, ne hajoilevat mielivaltaisesti kokeilemalla. Mutta monesti parhaat tulokset syntyvätkin juuri niin, laitteen tietoisella väärinkäytöllä.

Oman toiminnan ohella yhdistys pyrkii pitämään työpajoja, joihin kuka tahansa saa tulla rakennussarjojen äärelle kokeilemaan kodinelektroniikan uusiokäyttöä. Varsinaista kestävää kehitystä käytännössä, ja kunnon pörinällä.

